

נגה הררי (גן)

נגה נולדה ב 27 לאפריל 1977, ט' אייר, תשל"ז, ונפטרה ב 15 במרץ 2022, י"ב אדר ב', תשפ"ב. בתם הבכורה של אלכס ושלומית גן (תושבי תמרת מ-1985), נכדתם הבכורה של יצחק ובנימינה נגלר (תושבי תמרת) ושל רבקה ודוד גלזמן, אחות בכורה לאלון וטל, אשתו של גיא ואמא לשלוש בנות: רוני, יעל ושיר.

נגה נולדה בשיכון המשפחות בבסיס רמת דוד, תינוקת יפיפייה וכחולת עיניים. בילדותה גרה בבסיס חיל אוויר שונים, עד שבגיל שמונה, בשנת 1985, עברה עם משפחתה לגור בתמרת. נגה למדה בבית הספר היסודי בתמרת ולאחר מכן בתיכון ויצ"ו נהלל במגמת מתמטיקה-פיזיקה. בצבא שירתה בחיל האוויר ביחידת החילוץ 669 ובמסגרת השירות עברה גם קורס צניחה. אחרי השחרור נסעה לטיול בדרום אמריקה וכשחזרה ארצה למדה לתואר ראשון ושני בביולוגיה ומדעי הרפואה בטכניון, שם פגשה את גיא.

אחרי הלימודים נגה עבדה מספר שנים במחלקת IVF (הפריה חוץ-גופית) בבית החולים רמב"ם, שם נהגה לומר "אני עובדת בלעשות ילדים עבור כאלה שלא יכולים לעשות לבד". אחרי כמה שנים החלה לעבוד בסטארטאפ בתחום הביו-טק שפיתח מערכת לפתיחת עורקים סתומים. לאחר נישואיהם ב-6.6.2002 גרו גיא ונגה ביוקנעם, וכשנבנתה ההרחבה בקיבוץ גבת, בנו שם נגה וגיא את ביתם ועברו להתגורר בקיבוץ עם רוני ויעל שנולדו ביוקנעם, ושיר שנולדה בגבת.

נגה אהבה מאוד את העמק ודאגה לשמירת הקיימות ואיכות הסביבה. עם השנים העניין שלה בנושא הקיימות ואיכות הסביבה הלך והעמיק. היא אימצה גישות סביבתיות, עברה קורס בפארמאקולצ'ר וקורס ממושך נוסף בארגון "שומרי הגן" שמטרתו שמירה על ערכי הטבע למען הדורות הבאים, והשפיעה על כל סביבתה לאמץ גישות סביבתיות יותר. גם עבודתה וגם מרצה הוקדשו בשנים האחרונות לנושאים סביבתיים. היא עבדה במועצת עמק יזרעאל שנתיים וחצי

במחלקה לאיכות הסביבה בהדרכת מפעלים לשמירה על איכות הסביבה, והייתה חברה במטה המאבק של התושבים נגד הקמת שדה תעופה בעמק יזרעאל.

אישיותה המיוחדת של נגה כבשה לבבות רבים, היא אף פעם לא התעצבנה ולא הרימה קול והייתה מאוד מכילה. הייתה לנגה אישיות שכובשת בשקט, ברוגע ובחיוך. חברתה הטובה מעבודתה באיכות הסביבה מספרת על נגה, שכאשר כולם היו צועקים היא הייתה מחכה שיסיימו לצעוק ולדבר ואז מסכמת את חילוקי הדעות במשפט קולע וברור עם קצת הומור. נגה ידעה לגייס אנשים לכל משימה ובמיוחד לשמירה על איכות ונקיון הסביבה, אירגנה ימי ניקיון עם הילדים בגנים ותלמידי בית הספר בשטחים הציבוריים בעמק, ולחברים אירגנה צבתות איסוף כשטיילו בשבילי הארץ ובשביל ישראל. הכל היה בנועם, תמיד נמשכו אחריה והיא תמיד הייתה מוכנה לעזור. אם שמעה על חברה שחלתה ולא היה לה איך להגיע לבית החולים, היא הייתה נרתמת ומסיעה אותה, ואח"כ מביאה ומשיגה כל מה שצריך. נגה הייתה כולה נתינה מהתחלה ועד הסוף. כל מי שהיה סביבה, החל מהמשפחה ועד לחברים, הפסיקו להשתמש בכלים חד פעמיים. הקיבוץ חדל לרסס בחומרים מזיקים וכל הסובבים אותה החלו להתייחס יותר לשמירה על הסביבה. נגה אהבה מאוד לטייל, בארץ ובחו"ל, לישון בשק שינה עם גיא והבנות באוהל או תחת כוכבי הרקיע. נגה הייתה אמא למופת, תמיד הייתה רגועה, שלווה וקשובה לבנות. היא הייתה אמא שהעשירה לבנות את העולם, קראה והקריאה להן ספרים כמו הארי פוטר ופרסי ג'קסון ספרים שהבנות אהבו ונכנסה איתן לעולם שלהן. נגה טיילה, חקרה, שתלה ועבדה בגינה הביתית ובגינה הקהילתית, ניגרה וגילפה והכל ביחד עם הבנות וגם הלכה איתן לחוג חץ וקשת ולחוג קרטה. הכל כדי להתחבר לאני שלהן ולהרגיש אותן הכי קרוב, כל כך אהבה ודאגה להן. נגה הייתה בת למופת תמיד משפחתית דואגת להורים ולפני מותם גם לסבא וסבתא. נגה אהבה לצלול והייתה צוללת עם הוריה, עם אחיה וגיסתה

בחודש אוקטובר 2021 התגלתה בגופה של נגה מחלת הסרטן בשלב מתקדם. נגה טופלה בתל השומר, אבל כשהמחלה התפרצה, חומרת המחלה הייתה כזו שהסיכוי להבריאה היה נמוך ביותר. נגה התגייסה למאבק במחלה, שהיה מאוד מאוד קשה, ואף הירואי. היא התמודדה עם הכאבים העזים מנשוא ועם הטיפולים הקשים מאוד, והתאמצה להרוויח כמה שיותר זמן עם בנותיה ומשפחתה. בהתאם לבקשה של נגה, הבאנו אותה בימיה האחרונים הביתה לתמרת, כדי שהיא תסיים את חייה בבית כפי שהבטחנו לה. מצבתה של נגה הוקמה בבית העלמין בקיבוץ גבת שם היה ונשאר ביתה לעד.

נגה בתנו היקרה, אוהבים אותך אין קץ.